
[2021-54-RE](#)

Causa 2021-54-RE

(Ibrouchene c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 337-2021. Recurs d'empara

Aute del 12 d'octubre del 2021

BOPA núm. 109, del 20 d'octubre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de setembre del 2021, per la representació processal de la Sra. Fabienne Isabelle Monique Ibrouchene, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2021 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2021-54-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2021;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments de la recurrent

- La part recurrent discrepa dels motius exposats en l'aute impugnat que inadmet a tràmit el seu recurs d'empara.

- En primer lloc, pel que fa a l'extemporaneïtat de la presentació del recurs d'empara destaca que ella no és una professional del dret i, per tant, que desconeix els terminis d'aplicació. Afegeix que l'advocat que l'assistia en el procediment laboral va desistir de representar-la i que, en la defensa dels drets fonamentals, els terminis processals no poden aplicar-se en contra seva.

Per tant, considera que aquest motiu d'inadmissió a tràmit hauria de ser revocat.

- En segon lloc, pel que fa a la manca de discussió en instància de la vulneració dels seus drets a l'honor i a la pròpia imatge, així com a la seva integritat personal i professional, la recurrent assegura que va al·legar aquestes vulneracions i cita un llistat d'escrits i de documents on apareixen les seves queixes i denúncies, així com la reclamació de reparacions i d'indemnitzacions.

- En tercer lloc, si bé és cert que no demana l'anul·lació de les resolucions recorregudes, sí que demana la declaració de la vulneració dels drets fonamentals al·legats.

- Seguidament, manifesta que la declaració de les vulneracions al·legades ha de derivar en la declaració del dret a ser indemnitzada pels perjudicis soferts, per tal de poder reclamar davant la Justícia ordinària.

- En darrer lloc, pel que fa a la vulneració del dret a un procés de durada raonable, reconegut a l'article 10 de la Constitució, la recurrent discrepa de la conclusió a la qual arriba el Tribunal Constitucional i, després d'exposar la seva jurisprudència en la matèria, considera que la durada de quasi 7 anys per a la resolució dels seus litigis és excessiva. Fa constar, a més, la possibilitat d'acudir al Tribunal Europeu dels Drets Humans.

- Així mateix, retreu al Tribunal la utilització de certes expressions, com aquella que manifesta que el fet que les respostes dels òrgans judicials ordinaris no satisfacin "*els desitjos i els criteris de la part recurrent*" no és un argument vàlid per demanar la intervenció de la jurisdicció constitucional, ja que, segons el seu parer, no es tracta dels seus desitjos, sinó de realitats demostrades.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui per formulat aquest recurs de súplica.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. El recurs de súplica ha estat interposat en termini hàbil, forma legal i amb compliment de tots els requisits procedimentals. Per a la seva resolució s'ha d'atendre a la seva naturalesa i a la doctrina constant d'aquest Tribunal. Els articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, en disposar que contra l'acte d'inadmissió d'un recurs d'empara es pot presentar un recurs de súplica, van decidir utilitzar la via d'aquest recurs que no té efecte devolutiu i que es planteja perquè sigui resolt pel mateix Tribunal que ha dictat la resolució que es combat. Sovint pot passar que el propòsit del recurrent sigui substituir el raonament del jutgador per aquell que defensa el seu interès com a part afectada. Per aquest motiu, aquest Tribunal ha vingut mantenint (acte del 22 de desembre del 2015 -causa 2015-19-RE) que el recurs de súplica només pot prosperar quan "*el recurrent presenti nous elements de dret o exposi uns fets nous que hagin arribat al seu coneixement amb posterioritat a la decisió judicial i que, per tant, no haguessin pogut ser valorats pel Tribunal Constitucional en la tramitació del recurs d'empara*". Amb aquesta mateixa doctrina cal esmentar els actes dictats en la causa 2017-22-RE que ja recollia la doctrina jurisprudencial establerta en causes anteriors, i amb una més gran proximitat temporal els actes dictats en les causes, 2020-5-RE, 2020-30-RE, 2020-65-RE, 2021-6 i 7-RE, 2021-23-RE, 2021-32-RE i 2021-46-RE.

2.2. El contingut de l'escrit formulant el recurs de súplica que ara es considera, no aporta cap fet nou i es limita a reiterar aquells raonaments de dret que ja van ser tinguts en compte, encara que per desestimar-los, en l'acte decidint la inadmissió a tràmit del recurs d'empara. Ho fa, en cinc apartats que no fan variar la decisió d'aquest Tribunal per les raons següents: 1) els terminis preclusius, com el de l'article 88 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, són d'obligat compliment, llevat de

supòsits molt excepcionals, no només per les parts, sinó també per aquest Tribunal, que així ho va fer considerant que el recurs d'empara havia estat interposat fora de termini; 2) les hipotètiques vulneracions dels drets fonamentals a l'honor i a la pròpia imatge, han de ser reclamades, en principi, a través del procediment urgent i preferent configurat a l'article 41.1 de la Constitució, llevat el cas que estiguin estretament vinculats al suposat desconeixement del també fonamental dret a la jurisdicció, cosa que no succeeix en aquest cas; 3) la demanda de nul·litat de les resolucions recorregudes en empara ha de ser efectuada, conforme al ja esmentat article 88 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional en l'escrit interposant el recurs d'empara; i, en aquest cas no es va fer així; 4) la declaració d'haver-se produït un dany per error judicial o per funcionament anormal de l'Administració de Justícia, conforme disposa l'article 92 de la Constitució, no és competència d'aquest Tribunal Constitucional, sinó de la jurisdicció ordinària; i, 5) les eventuais dilacions indegudes s'han de projectar sobre un únic litigi judicial -un procés- i no sobre una pluralitat de conflictes entre parts -no sempre les mateixes- com en aquest cas.

2.3. El sistema andorrà de respecte, garantia i protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, s'articula a través de mecanismes processals que han de respectar les normes específiques que els regulen i els principis que estan a la seva base. No és un sistema de consulta ni de consell. L'exercici dels drets i de les llibertats reconeguts als particulars està plenament regularitzat, i el procediment establert per a la seva tutela efectiva té caràcter totalment jurisdiccional. I a ell han d'atenir-se tant aquest Tribunal, com les parts que a ell s'adrecen.

2.4. Així doncs, no havent estat aportats en el recurs de súplica nous elements de fet ni de dret que contradiguin la resolució recorreguda i resultant irrellevants les manifestacions en ell contingudes, als efectes de modificar la decisió de la resolució recorreguda, és procedent confirmar íntegrament l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara, perquè la seva demanda no s'ajusta a les exigències legals.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Fabienne Isabelle Monique Ibouchene contra l'aute del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2021 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2021-54-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 d'octubre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat Magistrat

Dominique Rousseau